

Đàn ông

Tác Giả: Hu&nh Th&y Châu
Thứ Năm, 20 Tháng 10 Năm 2011 10:47

---

có m&t project l&n bên M&. Ch&c c& nhà s& qua đó s&ng m&t th&i gian.

Đùng m&t cái.

à, ùng m&t cái.

Anh m&t vi&c.

à. Anh là “middle manager,” l&ng cao. Nên lúc công ty anh làm ăn thua l&, ng&i ta cho anh đi tr&c. Anh choáng váng. M&t mình anh, không sao. Nh&ng gi& còn có gia đình, cái nhà to b&n phòng ng& m&i tr& h&n 2/3. M&t tháng cũng ph&i \$5,000 ti&n nhà, c&ng thêm ti&n rác, ti&n đi&n n&c, xén c& và đ& th& h&m bà l&ng khác. Thì cũng h&t g&n \$6,500. Còn ti&n h&c, ti&n ăn, ti&n xe, ti&n cable, ti&n đi&n tho&i. Anh ng&i th& ra trong văn phòng. V&a thu đ&n, v&a tính chi li ra nh& v&y. M& hôi trán m&t h&t khuôn m&t r&i lan sang áo. B&t l&i s&n s&t m&t trách nhi&m quá l&n.

Anh n&ng n& v& thông báo v&i v&. Cô th&y ch&ng bu&n thì cô cũng bu&n, nh&ng không ng&c nhiên, không lo chi h&t.

Cô nói, “Kinh t& th& tr&ng mà anh. Có chi đâu. Thua keo này mình bày keo khác. Mình đi v& Vi&t Nam. Anh v&i em ph& ba m& em cái công ty c&a nhà em. Anh làm c& đ&i & đó, không ai dám đ&ng t&i c&ng lông chân anh hu&ng chi đ&i anh.”

Anh nhìn v&, l&c đ&u, “Thôi. Đ& anh ki&m vi&c khác. Ch& v& b&n anh làm đ&c cái gì.”

Cô nói, “Ai bi&t anh làm đ&c cái gì. Mi&n sao ba m& em nuôi h&t gia đình mình là đ&c r&i.”

Anh &m &c. Anh t& làm đ&c. Gi& ch& c&n mình chi tiêu g&n nh& l&i chút, anh s& cho t&i nh& h&c tr&ng công, r&i cho ng&i làm ngh& vi&c, trong lúc anh đi ki&m công vi&c khác, thì cũng &n thôi. Cô nói đ& cô lo. Cô làm m&t cú đi&n tho&i cho ba m& cô v& tình tr&ng gia đình. M& cô ho&ng h&n bay sang li&n. Bà mang ti&n qua. S& con bà kh&.

Anh th&t nghi&p. Loay hoay trong nhà, đi ra đi vào, ng&i Internet g&i resume đi kh&p n&i. Gi& l&i thêm bà m& v& ng&i th& l& trong nhà. Chóng h&t c& m&t.

Anh không h&i v& giúp cho ti&n. Vì làm v&y thì nh&c quá. Mà thói quen ăn xài c&a v& cũng không h& thay đ&i. Vì cô nói, đó là ti&n c&a gia đình cô.

Sáu tháng ti&p theo c& th& trôi qua. Anh h&t s&ch ti&n. Ba tháng không tr& ti&n nhà. Có trát nhà bank t&i xi&t nhà. Cô cũng không lo. Vì cô nghĩ đó là cách t&t nh&t đ& thuy&t ph&c anh v& Vi&t Nam v&i cô.

Anh thì c&, “Nh&c. V& Vi&t Nam huy hoàng thì v&. V& ki&u này thì nh&c nh& quá.” Anh nh&t đ&nh “thà ra apartment & ch& nh&t đ&nh không ch&u nh&c”.

Ngày x&a, thua r&i m&i v&t biên. Gi& thua r&i l&i ch&y v& à. Nh&c!

Cô không nghĩ th&. Cô đ&n gi&n h&n nhi&u. Có ba m& làm chi là lúc nguy kh&n không v& nhà v&i ba m&. V& nhà thì đ&u có nh&c c& nào cũng là nhà. H&t nh&c thì l&i đi. Có chi đâu.

Nh&ng cô yêu anh. Thêm n&a, hai đ&a con c&n có cha có m& bên c&nh. Lúc có ti&n thì nhà to. Không ti&n thì nhà nh&. Cũng không sao.

Th& là cô theo anh ra apartment &. Căn h& nh& v&i ba phòng ng& cũng thoáng mát, l&i r&. Nên anh c&m th&y nh& c&t m&t gánh n&ng v& ti&n nhà, cũng nh& cái nh&c l&t m&t ăn bám v& Vi&t Nam.

Thêm sáu tháng n&a trôi qua. Ti&n tr& c&p th&t nghi&p c&a anh c&n ki&t. Đ&o này, cô b&t đ&u

Đàn ông

Tác Giả: Hu&#nh Th&y Châu

Thứ Năm, 20 Tháng 10 Năm 2011 10:47

---

b&t ti&n m& ph& m đ& đ&ng ti&n cho con trai ch&i bóng đá và con gái đi h&c múa ba lê. Cô xin thêm ti&n & nhà ph& vô tr& cái xe hàng tháng. Cô b&t đ& u h&m h&c và cũng c&m th&y nh&c. Vì cô c&m th&y cái nh&c c&a ch&ng làm &nh h&&ng t&i cu&c s&ng ăn xài c&a cô. B&n bè b&t đ& u bàn ra nói vào. Nào là “con nh& đó b&t đ& u c&c r&i. H&t th&i r&i. Vi&t ki&u gi& h&t giá r&i. B&m vô Vi&t ki&u là ch&t đ&i”. Ng&&i yêu cũ cũng b&t đ& u ki&m cô h&i thăm, “Em &i, v& v&i anh đi. B& cái th&ng Vi&t ki&u đó mà v& v&i anh đi c&ng.”

Cô im. Trong lòng &ng &n. M&c chi là ch&ng mình c& kêu nh&c mi&t. Càng nh&c là càng th&t vô cái v& b&c đàn ông c&a mình. Cái v& càng ngày càng đ&y. Cái nh&c càng ngày càng &n. Càng &n tu&i. Cái nh&c càng già đi. N&ng trình tr&ch. Mà càng nh&c thì càng khó ki&m nh&ng vi&c phù h&p v&i mình. C& so sánh công vi&c ngày x&a, gi& mình ph&i đi làm cái này, cái kia. Th&y nh&c quá. Không dám làm. S& ti&ng đ&i th& phi.

Tháng tr&&c, m&t anh b&n cô & Vi&t Nam qua góp v&n m& m&t ti&m ph& /cafe/ ch& trong m&t khu plaza m&i m&. Cô m&i anh t&i nhà ch&i, s&n giúp ch&ng cô m&t công vi&c trong ti&m. Công vi&c cũng phù h&p v&i anh. Anh s& ph& qu&n lý nhà hàng. Vì anh & đây lâu, bi&t đ&&ng đi n&&c b&&c, vi&c gi&y t&, lu&t & anh r&nh. Lúc r&nh, anh ph& b&ng bê vì ti&m s& không m&&n nhi&u. Th&i bu&i này, m&i ng&&i đ&u ph&i “chip in” m&t chút m&i có &i. Anh nh&n nhá hai ch& “chip-in” hai ba &n nh& m&t thông đ&i p quan tr&ng. (Chip-in: hùn vô m&i ng&&i m&t tay). Anh kia nói thêm, “Tôi cũng s& b&ng bê đ&n đ&p n&u c&n.” Cô ng&i nghe, g&t đ&u đ&ng ý, vì cô cũng có ph&n hùn trong ti&m. Cái th&i kinh t& đ&ng xu&ng ào ào nh& th&. Làm gì cũng đ&&c, mi&n sao có ti&n thì thôi.

Nh&ng...

Anh thì khác. Anh nghe t&i đầu. Máu m&t nóng b&ng b&ng lên t&i đó.

Anh gào lên, “Get out. Get out of my house. Now!” (Cút đi. Cút ra kh&i nhà tôi ngay!)

Anh kia s& tái m&t. V& anh ch&ng h&ng. Why? “Th& th&ng tôi không đi b&ng bê nhà. You too. Get out. Go back to your mom.” (Cô cũng v&y. Cút đi. V& v&i m& cô đi.)

Cô nu&t nh&c. Đ&a khách ra v&. C&&i t&&i. Xin &i. Anh kia sau khi đã hoàn h&n cũng khách sáo, “Không sao. &n khác v&y.”

M&t tu&n sau, nh& m&t ly n&&c tràn, cô nh& m& mua ba cái vé m&t chi&u cho cô và hai đ&a nh&. V&.

V& Vi&t Nam. Ăn b&m ba m&. Cho b&t cái nh&c. Cái nh&c ph&i ch&u đ&ng cái nh&c vô lý c&a ch&ng mình, quá lâu.

Cô vi&t m&t cái note nho nh& cho anh, “Ch&ng nào h&t nh&c thì anh v& v&i ba m& con em. Em v&n yêu anh nhi&u &m.”

P.S: Ng&&i vi&t bài này v&n hy v&ng cho m&t k&t thúc &t đ&p h&n cho gia đình anh. N&&c tràn ly, có h&t &i đ&&c không là tùy thu&c thái đ& đ&a anh v& ch& “nh&c”.